

[Therkel Christensen]

længlidning. For centrum-demokraterne er det magtpåliggende, at man sikrer den lille virksomhed, som på trods af en belastende lovgivning på en række andre områder i dag giver indehaveren en indtægt, han kan leve af, og dette ønsker vi også skal være tilfældet om to år.

Trods gentagne gennemlæsninger af såvel lovforslaget som bemærkningerne til dette må jeg sige, at selv med et begrænset kendskab til mindre og mellemstore virksomheders funktion burde man ved udarbejdelsen have kunne se, at stigende energipriser, stigende renteudgifter, længlidning og mange andre forhold, som ikke må indregnes i priserne, vil være direkte tabgivende for erhvervslivet og skabe nærmest umulige kalkulations- og konkurrenceforhold, som kan få den følge, at selv vore dygtigste virksomhedsledere giver op med et stigende antal virksomhedslukninger til følge.

I december 1977 var jeg ordfører for mit parti i en forespørgselsdebat om forhindring af virksomhedslukninger. Den var rejst af kommunisterne. Jeg vil gerne sige til kommunisterne her i dag, at en af de måder, man kan forhindre disse lukninger på, det er ved ikke at medvirke til dette lovforslags vedtagelse. Det vil man jo heller ikke, som vi lige har hørt fra hr. Kaj Hansen, selv om det godt nok er med helt andre motiveringer.

Jeg har peget på nogle af dette lovforslags uheldige og uretfærdige følger, men skal heller ikke undlade at nævne, at regeringen med udløbsdatoen den 28. februar 1981 medvirker til at skabe problemer for arbejdsmarkedets parter ved den overenskomstforhandling, som vil have stor lighed med den, vi netop har oplevet.

Der er en række detaljer i forslaget, som vi ønsker at få nærmere belyst i udvalget, men jeg skal ikke lægge skjul på, at såfremt loven overhovedet kan administreres så restriktivt, som der lægges op til, så må vi kræve, at der skabes en langt bedre balance i forhold til overenskomstloven, og at avanceovens varighed bliver betydelig kortere, for at man skal forvente, at CD støtter dens vedtagelse.

Gert Petersen (SF):

Jeg vil ikke påstå, at jeg er overrasket over, at vi nu her skal tage stilling til en serie

forslag fra regeringen om indgreb i overenskomstsituationen. Det var jo nøjagtig, hvad man kunne forvente. Jeg mener endda, at jeg selv forudsagde det i 1977, da vi sidst skulle tage stilling til et indgreb. Og hvis tingene får lov til at køre, som de nu er i gang med, ja, så kan man med sikkerhed forudsige, at folketinget vil være i nøjagtig den samme situation i 1981.

Med andre ord, al den megen snak om frie forhandlinger, fri fagbevægelse osv., det er noget, som både denne regering og partierne bag den og formodentlig også en række andre partier her i folketinget helst ser bragt på nationalmuseet blandt de andre stenøksler eller i afdelingen for spinderokke. Det er jo sandheden. Jeg synes, at man skulle holde op med hykleriet. Regeringen har i en periode ladet, som om den slet ikke kunne forudse denne situation, men det var jo bare en del af det teaterstykke, der blev opført. Regeringen har ligesom vi andre vidst, at det hele endte herinde; i modsætning til os andre har regeringen også ønsket det. Nå ja, hvis parterne uden videre ville have rettet sig efter regeringens tiltrædelseserklæring og fagbevægelsen havde kunnet få sine medlemmer til at godkende et forhandlingsresultat i overensstemmelse hermed, så havde regeringen vel foretrukket det. Men de kan ikke et sekund for alvor have drømt om, at det ville blive udgangen på historien.

Det, regeringen ønsker – og jeg tror egentlig, at det mest gælder den socialdemokratiske del af regeringen – det er i virkeligheden en fagbevægelse uden selvstændighed, uden kampkraft eller kampvilje, en fagbevægelse, der er en underordnet del af socialdemokratiet og dermed, da socialdemokratiet kun ser sig selv som et statsbærende parti, en del af statsapparatet.

Det hed sig engang, når vi sammenlignede vores form for demokrati med andre landes demokrati eller mangel på samme, at de demokratiske og de selvstændige lønmodtagerorganisationer var afgørende og vigtige bestanddele af vores demokrati. Men disse afgørende og vigtige bestanddele af vort demokrati er folketinget godt i gang med at tilintetgøre. De skal forvandles til statsadministrerede organer. Jeg ved ikke, om man er klar over, hvad det er, man er i gang med at gøre, jeg har såmænd af og til lidt tvivl om det, men det bliver det da ikke bedre af; hvis